

ROMANIA

Evaluarea capacității de management al riscurilor

București, August 2018

Cuprins

Executive Summary	2
Cuprins	3
I. SISTEMUL DE ROMÂNESC DE MANAGEMENT AL RISCURILOR	4
Generalități	4
Sistemul național de management al situațiilor de urgență	4
Tipuri de riscuri identificate în legislația din România....	7
Metodologia de evaluare a riscurilor.....	8
Procesul de evaluare a riscurilor in Romania	10
Politici pentru reducerea riscului.....	11
Pregătirea pentru situații de urgență	12
Informarea și pregătirea populației.....	13
Pregătirea personalului autorităților administrației publice	13
Pregătirea resurselor de intervenție.....	14
<i>Resursele Inspectoratului General pentru Situații de Urgență</i>	<i>14</i>
<i>Servicii voluntare pentru situații de urgență</i>	<i>15</i>
Pregătirea stocurilor pentru intervenție	15
RĂSPUNSUL.....	16
Comunicare și informare publică.....	18
Evaluarea necesităților	18
A. Cadrul instituțional	18
B. Infrastructura și logistica.....	19
C. Resurse umane	21
II. METODOLOGIA ȘI INSTRUMENTUL DE MĂSURARE A CAPABILITĂȚILOR DE MANAGEMENT A RISCURILOR	23

I. SISTEMUL DE ROMÂNESC DE MANAGEMENT AL RISCURILOR

Generalități

România este o țară cu factor mare de vulnerabilitate la producerea dezastrelor naturale și tehnologice ceea ce necesită o abordare sistemică, coerentă și coordonată a activității sistemului național de management al situațiilor de urgență în toate fazele sale și un cadru legislativ adecvat și bine susținut material.

Sistemul național de management al situațiilor de urgență

În România, sistemul de gestionare a riscurilor¹ cuprinde o serie de instituții de la nivel central, județean și din administrația publică locală, grupate generic sub denumirea de Sistem Național de Management al Situațiilor de Urgență (SNMSU). Capacitatea de răspuns a tuturor acestor componente ale SNMSU este în egală măsură importantă, dată fiind manifestarea repetitivă a tipurilor de risc și impactul pe care acestea îl generează asupra vieții, mediului și dezvoltării durabile.

SNMSU este compus din:

- ✓ Comisii pentru Situații de Urgență (la nivel național, ministerial, Municipiul București, județean și local);
- ✓ Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (ca integrator - asigură transmiterea deciziilor luate de Guvern sau de către Comitetul Național către autoritățile administrației publice locale și centrale);
- ✓ Servicii publice comunitare profesionale pentru situații de urgență (Inspectoratele Județene pentru Situații de Urgență) și serviciile de voluntariat de urgență în conformitate cu OUG nr.21/2004;
- ✓ Centre operaționale pentru situații de urgență (temporare sau permanente - sunt stabilite în cadrul ministerelor și a altor instituții din cadrul sistemului, pentru a asigura fluxul de informații înainte sau în timpul unei situații de urgență);
- ✓ Comandantul acțiunii (asigură coordonarea unitară la locul în care a avut loc evenimentul excepțional).

Organizarea și funcționarea se face urmărindu-se fazele unui dezastru, pe următoarele domenii: prevenire, pregătire, răspuns, și asigurarea și coordonarea resurselor umane, materiale, financiare și de altă natură necesare restabilirii stării de normalitate.

¹ În conformitate cu prevederile legislative: HG nr. 762/2008 privind aprobarea Strategiei naționale de prevenire a situațiilor de urgență; Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc; Ordonanța de urgență nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul gestionării situațiilor de urgență și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management pentru Situații de Urgență.

Sistemul a fost creat pentru a asigura o gestionare eficientă atât în cazul urgențelor curente care amenință sau afectează viața, cât și în situația producerii dezastrelor. SNMSU este caracterizat printr-o responsabilitate distribuită inter-agenții, de un sistem de comandă și control clar stabilit, respectiv de un proces integrat de luare a deciziilor și de coordonare unitară a acțiunilor de răspuns.

Activarea diferitelor niveluri de competență național/județean/local este determinată de nivelul de gravitate al situației de urgență produse, pe principiul acțiunii graduale (think global/act local) și al solicitării de sprijin "de jos în sus", de la nivelul a căruia capacitate de răspuns este depășită către nivelul ori nivelurile superioare. În foarte multe situații însă, este posibilă activarea și acțiunea directă a nivelului național, care să asigure o dimensionare corectă a dispozitivului de intervenție prin implicarea, spre exemplu, a resurselor de la nivel regional sau național ori prin pre-poziționarea sau dislocarea unora în vecinătatea sau în zona afectată.

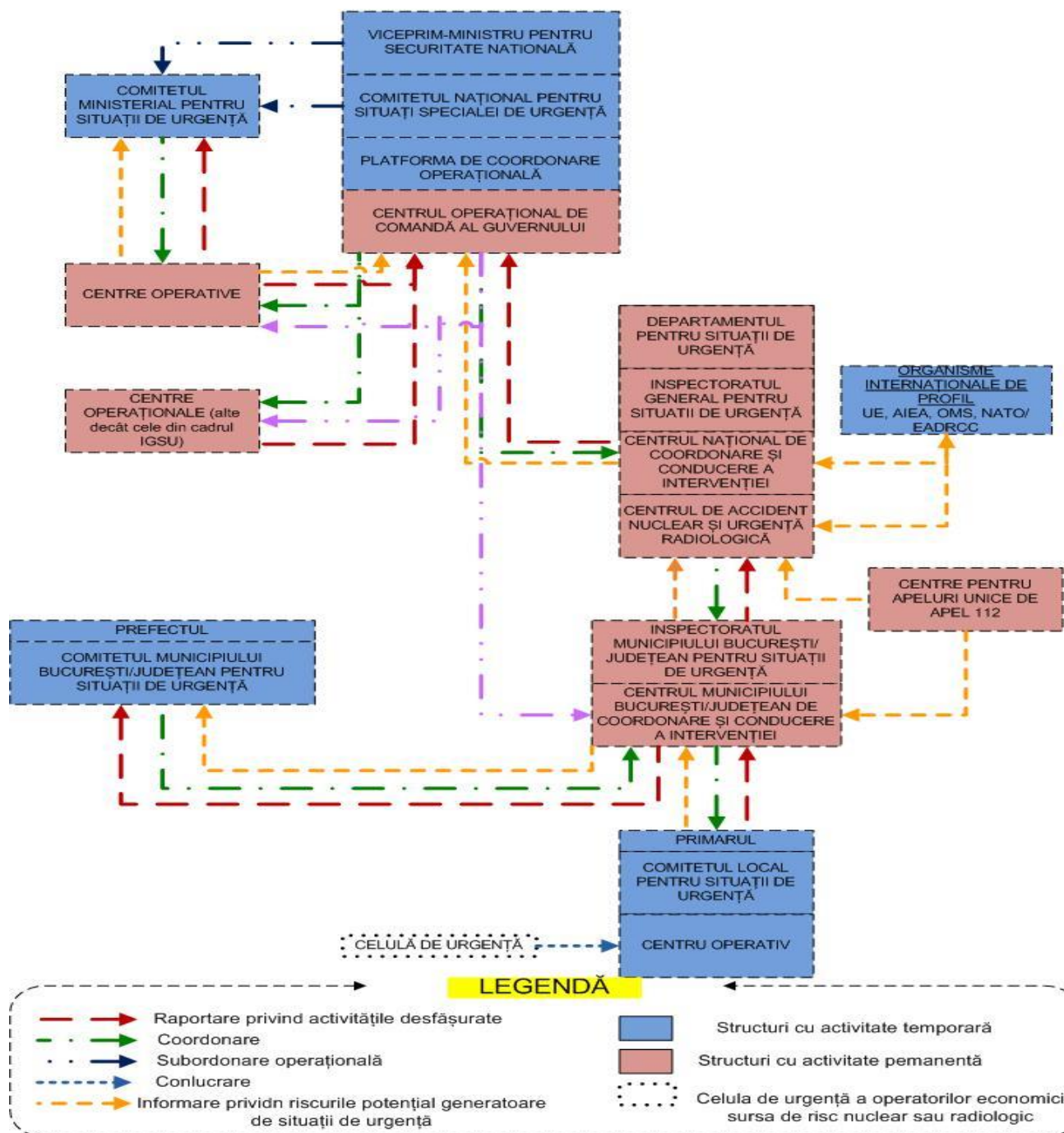
Organizarea sistemului este în acord cu obligațiile pe care România le are ca parte a tratatelor și acordurilor internaționale, în special ca stat membru al Uniunii Europene, având în vedere caracterul transfrontalier al riscurilor contemporane.

Punctul central al SNMSU este Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU), organ al administrației publice centrale care asigură permanent prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, acționând în îndeplinirea acestor atribuții ca autoritate de stat.

Succint, conceptul SNMSU asigură:

- ✓ un mecanism național statuat legal;
- ✓ decizia integrată;
- ✓ structuri și instrumente de comandă și control care asigură coordonarea integrată a răspunsului în situații de urgență;
- ✓ sprijin în zona afectată prin resurse dispuse local, regional sau național.

FLUX INFORMAȚIONAL-DECIZIONAL DIN COMPONENTA CNSSU

În cadrul juridic și organizatoric actual și pentru perspectiva pe termen mediu și scurt, în situații de normalitate, managementul situațiilor de urgență în România este orientat prioritar pe următoarele domenii:

- ✓ gestionarea riscurilor, ca parte integrantă a managementului situațiilor de urgență și componentă necesară a fundamentării dezvoltării durabile; aceasta presupune atât identificarea acestor cât și monitorizarea modului de manifestare și stabilirea măsurilor structurale și nestructurale de diminuare a impactului manifestărilor acestuia asupra comunităților;
- ✓ instituirea, funcționarea și perfecționarea unui sistem viabil și adecvat de pregătire a structurilor de intervenție dar și a populației, pentru a face față situațiilor de urgență;

- ✓ constituirea și gestionarea resurselor necesare acțiunilor de intervenție;
- ✓ perfecționarea cadrului normativ și organizatoric propriu și a celui doctrinar, remodelare a misiunilor, a metodelor și procedurilor de acțiune;
- ✓ dezvoltarea interoperabilității și cooperării cu structuri similare din alte state, prin participare activă la cooperarea internațională, la misiuni și acțiuni de asistență umanitară și ajutor în prevenire, pregătire și intervenție în caz de dezastre naturale sau provocate accidental de activitatea umană.

Tipuri de riscuri identificate în legislația din Romania

În conformitate cu HG 557/2016, în România s-au identificat 24 de categorii de risc care acoperă întreg spectrul de evenimente, de la cele naturale la cele produse de om.

Dintre acestea, în cadrul ultimei evaluări începută în anul 2016, un număr de 10 tipuri de hazarduri au fost selectate pe baze științifice pentru a fi supuse unei analize aprofundate. Alegerea s-a bazat pe date istorice cu privire la impactul fiecărui risc, precum și pe diferite evaluări elaborate la nivelul instituțiilor relevante.

Tabel 1. Selecția riscurilor

	Riscuri identificate în legislație	Riscuri selectate pentru evaluare (2016- 2018)
Hazarduri naturale	Furtuni și viscole	
	Inundații	Inundații
	Căderi masive de zăpadă	
	Tornade	
	Secetă	Secetă
	Temperaturi extreme	
	Incendii de vegetație	Incendii forestiere
	Avalanșe	
	Alunecări de teren	Alunecări de teren
	Cutremure	Cutremure
Hazarduri tehnologice	Accidente, avarii, explozii și incendii în industrie, inclusiv prăbușiri de teren cauzate de activitățile miniere sau de alte activități tehnologice	Accidente industriale majore în care sunt implicate substanțe periculoase (Accidente Seveso)
	Accidente, avarii, explozii și incendii asociate cu transportul și depozitarea produselor periculoase	Accidente de transport în care sunt implicate substanțe periculoase
	Accidente, avarii, explozii și incendii în activitățile de transport	
	Accidente, avarii, explozii, incendii sau alte evenimente asociate activităților nucleare sau radiologice	Accidente nucleare și radiologice
	Poluarea apei	

Hazarduri biologice	Prăbușiri de clădiri, instalații sau amenajări Eșecul utilităților publice Căderi de obiecte din atmosferă și din cosmos Muniție neexplodată sau dezactivată rămasă din timpul conflictelor militare Risc radiologic Incendii	
	Epidemii Epizootii / Zoonoze Situații determinate de atacul organismelor dăunătoare plantelor	Epidemii Zoonoze

Metodologia de evaluare a riscurilor

Anterior anului 2016 evaluarea riscurilor în România era legată, în principal, de activitatea de prevenire, ea nefiind tratată unitar și integrat. Exista un cadru normativ care trata mai ales riscurile naturale, din perspectiva zonării teritoriale.

Conform acestor acte normative, evaluarea riscurilor se asigură de către autoritățile publice cu atribuții în gestionarea tipurilor de risc generatoare de situații de urgență. Acestea au depus eforturi în vederea asigurării evaluării riscurilor, însă progresul în domeniu nu a fost cel așteptat, în mare parte datorită lipsei de fonduri alocate, a lipsei prioritizării acțiunilor de evaluare a riscurilor specifice repartizate și interesului preferențial manifestat de către autorități față de anumite tipuri de risc legat de istoricul României în domeniul dezastrelor.

Deși au fost alocate anual fonduri dedicate pentru elaborarea hărților de risc, până la sfârșitul anului 2015 erau elaborate doar hărți de hazard pentru inundații, alunecări de teren și cutremure.

În acest context, în anul 2016, prin intermediul proiectului RO-RISK, precum și prin elaborarea unui nou pachet legislativ, aspectele privind analiza și evaluarea riscurilor de dezastre au suferit actualizări și alinieri la practicile europene.

S-a plecat de la ideea că evaluarea riscurilor furnizează o informație valoroasă guvernului și statului prin aceea că arată măsura în care populația României este expusă riscurilor naturale și tehnologice, oferă premisele și justificarea unei planificări de dezvoltare teritorială durabilă, în concordanță cu cerințele de asigurare a protecției vieții și bunurilor cetățenilor și este primul pas în procesul de planificare judicioasă a măsurilor de reducere a riscului la un nivel acceptabil.

În acest sens, metodologia unitară de evaluare și integrare a riscurilor la nivel național a fost elaborată în concordanță cu liniile directoare ale Comisiei Europene și a avut la baza bune practici din țări precum Olanda, Norvegia, Irlanda, Franța, Marea Britanie și Italia

Activitățile de sprijin pentru elaborarea Metodologiei² (activități de **cercetare** și **consultare**) au fost realizate pe parcursul întregului proces de elaborare a primului draft, în conformitate cu prevederile ghidului Comisiei Europene *Evaluarea riscurilor și liniile directoare de cartografiere pentru gestionarea dezastrelor*.

Activitățile de cercetare au constat în efectuarea de cercetări sociologice, studii și analize comparative a legislației care au vizat colectarea de date cu privire la situația existentă în ceea ce privește cadrul instituțional și mijloacele posibile de îmbunătățire a acestuia, identificarea diferitelor praguri pentru indicatori de impact, identificarea unor similitudini metodologice pentru diverse regulamente deja existente și a metodologiilor în vigoare pentru diferite tipuri de riscuri.

Studiile elaborate în faza de cercetare au inclus, de asemenea, analiza și identificarea celor mai relevante cazuri de bună practică din țările europene. Au fost analizate metodologiile din diferite țări într-o manieră comparativă și au fost formulate recomandările privind cea mai bună abordare care urmează să fie adoptată în cazul României. Un alt rezultat util al etapei de cercetare a constat într-o prezentare generală a reglementării naționale în vigoare referitoare la evaluarea și managementul riscului. Printre rezultatele acestui studiu se situează identificarea suprapunerilor și omisiunilor din legislația românească. Aceste informații au fost utilizate în continuare în formularea principalelor elemente ale cadrului metodologic care se aplică în cazul evaluării tuturor tipurilor de riscuri. Unele dintre definiții sau alte elemente ale metodologiei au fost luate în considerare și propuse spre adoptare în primul draft.

În timpul activității de consultare au fost utilizate următoarele instrumente:

- ✓ Sondaje: cetățeni și reprezentanți ai diferitelor instituții referitoare la acceptarea riscului - pragurile de indicatori de impact pentru diverse riscuri;
- ✓ Interviuri cu reprezentanții relevanți ai instituțiilor implicate în evaluarea riscurilor și gestionarea - identificarea celei mai bune abordări în dezvoltarea diferitelor componente ale metodologiei;
- ✓ Ateliere de lucru - primul draft al metodologiei a fost supus unor discuții pe parcursul mai multor ateliere de lucru organizate în scopul de a ajunge la un consens relativ în rândul specialiștilor în ceea ce privește pragurile și componentele principale ale metodologiei. Principalele teme ale discuțiilor au fost

²Metodologia poate fi consultată la adresa web http://www.igsu.ro/documente/RO-RISK/Metodologia%20de%20evaluare%20unitara%20a%20riscurilor%20-%20prima%20versiune%20_draft.pdf

următoarele: descrierea dezvoltării scenariului și selecția, descrierea principalelor tipuri de impact cu pragurile corespunzătoare, soluția tehnică pentru calcularea impactului posibil, aspecte transfrontaliere, tehnici de calcul a impactului global și o propunere de prezentare a unei matrici comune cu toate tipurile de riscuri din România, pe baza probabilității și a valorilor impactului estimat al acestora. Participanții la atelierele de lucru au fost în principal din departamentele de specialitate din ministere și agenții guvernamentale;

✓ Date de intrare de la instituțiile partenere ale IGSU implicate în elaborarea evaluării riscurilor sectoriale (evaluările elaborate pentru fiecare tip de risc constau în descrierea și analiza scenariilor de risc) - un set final de recomandări au fost formulate după difuzarea primului draft de metodologie către acele instituții care, ulterior, au fost implicate în aplicarea evaluării fiecărui tip de risc.

Pe parcursul întregului proces au fost dezvoltate două versiuni (una intermediară - primul draft și una finală) ale Metodologiei.

Procesul de evaluare a riscurilor in Romania

În baza Metodologiei, instituțiile specializate au elaborat evaluări individuale pentru fiecare tip de risc (evaluări de risc sectorial). În timpul acestei faze, s-a făcut o analiză aprofundată a fiecărui risc, cu ajutorul unor scenarii relevante și valorile indicatorilor de impact specifici, cum ar fi cei ce se referă la impactul fizic (impactul uman inclus), impactul economic și socio-psihologic, precum și, amploarea probabilă și criteriile de selecție pentru scenarii.

Au fost elaborate metodologii economice și sociologice detaliate pentru a sprijini evaluarea riscurilor sectoriale.

În procesul de evaluare a riscurilor s-au desfășurat două tipuri: activități de cercetare, reprezentate prin diverse studii și analize, și activități de consultare cu diferite părți interesate, implicate în gestionarea și evaluarea riscurilor.

Rezultatul evaluării este figurat în cele ce urmează într-o matrice de risc calitativă, în care probabilitatea producerii evenimentului și impactul au fost cuantificate pe o scară cu 5 intervale (1 – scăzut; 5 – ridicat).

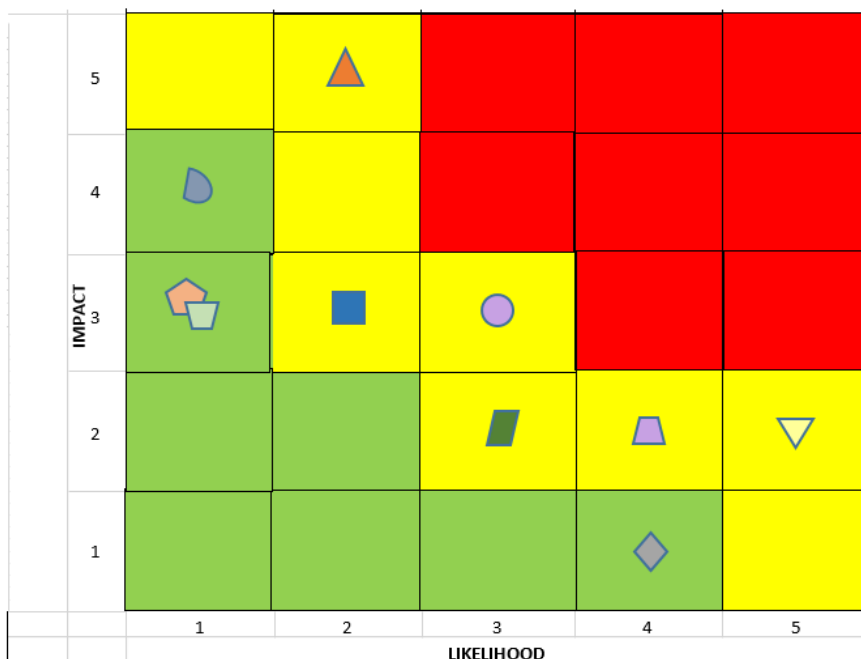

Fig. .. Distribuția riscurilor în matricea de risc

Legend:

●	Floods	▮	SEVESO Accidents
■	Drought	▮	Forest fires
▲	Earthquakes	▮	Landslides
▽	Epidemics	■	Major accidents involving dangerous substances
◆	Epizootic diseases and zoonosis	●	Nuclear and radiological accidents

Politici pentru reducerea riscului

Abordarea unitară a riscurilor a devenit o necesitate în contextul creșterii într-un mod dramatic, în ultimele două decade, a amplitudinii, complexității, frecvenței și impactului dezastrelor.

Inițiative precum Strategia Internațională pentru Reducerea Dezastrelor și Platforma Globală de Reducere a Riscurilor de Dezastre asumate prin documente programatice internaționale³ tratează dezastrele în mod sistemic prin așa numitul ciclu al dezastrului, în care

³ Cadrul de Acțiune Hyogo (2005-2015), Întărirea rezilienței națiunilor și comunităților la dezastre, Cadrul de Acțiune de la Sendai pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre 2015-2030, Decizia 1313/2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii, Strategia de Securitate Internă a UE – COM(2010) 673

elemente precum prevenirea, pregătirea, răspunsul și reconstrucția contribuie la reziliența comunităților și reducerea riscului, prin:

- ✓ schimbarea atitudinii reactive, bazată în special pe răspuns și recuperare, cu una proactivă, care vizează implementarea de măsuri de reducere a riscurilor la dezastre în vederea diminării impactului produs,
- ✓ elaborarea unei evaluări exhaustive a riscurilor și abordarea multi-hazard și multi-risc prin , hărți de risc, planuri de management a riscurilor;
- ✓ abordarea la nivel național în ceea ce privește managementul riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale.

Efortul se concentrează pe două direcții principale - construirea unor strategii și politici adecvate / de dezvoltare durabilă și aplicarea practică a acestora, prin programe și măsuri structurale și nestructurale, care să asigure implementarea la nivelul societății.

În România, conceptul de reducere a riscului de dezastre a fost preluat și integrat în ultimii ani în politici și programe care vizează, pe de o parte asigurarea unei calități în construcții și reabilitarea fondului construit, precum și aspecte privind utilizarea și amenajarea teritoriului ce intră în competența MDRAP, iar pe de altă parte efectele complementare ale unui cutremur (inundații, incendii, accidente nucleare, chimice și de transport, etc.) care implică celelalte componente ale SNMSU (MMAP, MAI, MT, MS, CNCAN, etc.).

Pe această linie se situează și **Platforma națională pentru reducerea riscurilor la dezastre**⁴ - mecanism consultativ în stabilirea strategiilor și programelor privind reducerea riscurilor la dezastre.

Platforma urmărește îmbunătățirea procesului de decizie în ceea ce privește politicile și planurile de acțiune pentru prevenirea dezastrelor și eficientizarea managementului situațiilor de urgență prin crearea unui cadru de dezbatere largit în care să se întâlnească pe de o parte aparatul guvernamental și administrația publică, iar pe de altă parte mediul academic și societatea civilă.

Pregătirea pentru situații de urgență

Pregătirea este o componentă importantă în asigurarea unui management eficient al situațiilor de urgență determinate de dezastre. Aceasta se realizează pe mai multe paliere⁵, după cum urmează:

- informarea și pregătirea populației pentru cunoașterea modului de acțiune în sprijinul autorităților responsabile și pentru asigurarea autoprotecției individuale și colective;
- pregătirea personalului autorităților responsabile, în concordanță cu responsabilitățile ce le revin;

⁴Constituirea, organizarea și funcționarea Platformei este reglementată prin Hotărârea Guvernului nr. 768/2016.

⁵ În conformitate cu HG 557 din 2016 privind managementul tipurilor de risc

- pregătirea resurselor de intervenție, prin asigurarea existenței, suficienței și operativității bazei materiale și tehnicii utilizate în intervenția operativă;
- pregătirea elementelor de infrastructură critică, prin menținerea, întreținerea și testarea acestora, pe baza sistemului de asigurare a calității acceptat la nivel internațional.

Informarea și pregătirea populației

Informarea și pregătirea populației sunt măsuri importante care contribuie la reducerea sau evitarea pierderii vieților, a panicii, a neliniștilor și dezorganizării vieții sociale și economice, precum și la micșorarea perioadei de revenire la normal după dezastre. Practica internațională, precum și experiența dezastrelor manifestate arată că **măsurile preventive adecvate luate de populație pot reduce considerabil consecințele negative** ale acestora la un cost socio-economic mult mai redus decât costurile intervențiilor post-dezastru.

În această idee, în ultimii ani activitatea de pregătire a populației României pe linia dezastrelor s-a intensificat, pornindu-se de la premisa că aceasta nu posedă întotdeauna o experiență practică de protecție și comportare în astfel de situații dat fiind repetabilitatea redusă a unor dezastre pe anumite tipuri de risc (cutremur, accident chimic, accident nuclear, zoonoze).

Spre exemplu pentru creșterea nivelului de informare, conștientizare și pregătire a populației în vederea consolidării unor deprinderi corecte de reacționare în situația producerii unui cutremur de magnitudine ridicată, în ultimii 10 ani, au fost derulate o serie de campanii de pregătire și exerciții practice, dintre care printre cele mai importante menționăm:

Pregătirea personalului autorităților administrației publice

Pentru asigurarea unui management eficient și aplicarea principiului subsidiarității în gestionarea situațiilor de urgență, o atenție deosebită pe linia pregătirii în domeniul situațiilor de urgență s-a acordat și segmentului autorităților publice locale, sens în care, în ultimii trei ani prin centre de pregătire specializate ale IGSU⁶ s-au desfășurat cursuri de pregătire absolvite de peste 5500 persoane cu funcții de conducere în cadrul comitetelor pentru situații de urgență (prefecți, subprefecți, vicepresedinți ai consiliilor județene, primari, viceprimari, secretari de primarii, șefi centre operative, șefi servicii voluntare).

⁶Centrul Național de Perfecționare a Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Urgență, Centre zonale de protecție civilă Bacău, Craiova și Cluj-Napoca

Pregătirea resurselor de intervenție

Eforturile instituționale derulate în ultima perioadă, precum și acțiunile de perspectivă vor asigura planificarea misiunilor și desfășurarea acțiunilor de intervenție la un nivel acceptabil, în cazul unui seism major, într-un orizont de timp de circa 5 ani. În prezent, pregătirea resurselor umane și resursele materiale existente asigură îndeplinirea misiunilor curente, dar nu sunt suficiente pentru derularea acțiunilor de răspuns de lungă durată, așa cum sunt cele generate de un seism major.

În acest context, deși resursele inspectoratelor pentru situații de urgență constituie principala forță de răspuns în cazul acestui tip de risc, înlăturarea efectelor și restabilirea stării provizorii, respectiv definitive de normalitate trebuie privite ca acțiuni conjugate în care și alte autorități - în principal cele locale - au un rol esențial.

Resursele Inspectoratului General pentru Situații de Urgență

Resursele de care dispune Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și unităților subordonate sunt pregătite pentru intervenție în caz de dezastre majore pe principiul existenței unui pachet de forțe și mijloace standardizate și specializate în măsură să execute următoarele tipuri de misiuni:

- ✓ căutare-salvare urbană,
- ✓ asistență medicală de urgență și prim ajutor calificat în fază prespitalicească,
- ✓ stingerea incendiilor,
- ✓ cercetare și decontaminare CBRN,
- ✓ evacuare și adăpostire (în colaborare cu autoritățile locale).

La acestea se adaugă misiunile de ordine și siguranță publică, cele de distribuție ajutoare de urgență, de acordare a asistenței medicale în unități sanitare specializate și de refacere/reabilitare, pentru care rolul principal aparține altor autorități ale statului, reprezentative fiind structurile MS, celelalte structuri MAI și autoritățile locale.

În ceea ce privește **resursele materiale**, aportul cel mai important de tehnică și echipamente pentru intervenție la seism este asigurat de IGSU, prin 294 subunități de intervenție distribuite relativ uniform în plan teritorial. Dotarea acestor subunități de intervenție totalizează peste 1600 de autospeciale de intervenție care pot fi utilizate în acțiunile de răspuns în cazul unui dezastru major, împărțite pe categorii, dintre care cele mai importante sunt: autospeciale de descarcerare grea și ușoară, ambulanțe de prim ajutor calificat și de terapie intensivă mobilă, echipaje de intervenție la accidentele colective și calamități, puncte medicale avansate, autospeciale pentru transport personal și victime multiple, puncte mobile de comandă și autospeciale pentru stingerea incendiilor.

Capacitatea de intervenție terestră este completată de aeronavele din dotarea Inspectoratului General de Aviație al MAI, care pot fi utilizate în acțiuni de recunoaștere și evaluare aeriană a pagubelor, precum și în misiuni SMURD. De asemenea, în situația necesității transferului unor victime multiple între unități spitalicești de pe teritoriul național, capacitatea de evacuare și transfer aeromedical poate fi suplimentată de aeronavele din dotarea MAPN care pot fi echipate în timp scurt cu module medicale.

Testarea procedurilor de intervenție se efectuează prin exerciții organizate la nivelul fiecărei unități subordonate IGSU, pentru diferite tipuri de risc (peste 400 de exerciții la nivel național), pe timpul cărora sunt verificate viabilitatea fluxurilor informațional-decizionale, modalitățile de constituire și completare a organismelor dedicate coordonării integrate a acțiunilor de răspuns, precum și cooperarea cu celelalte structuri MAI (poliție, jandarmerie, poliție de frontieră), respectiv cu structurile teritoriale ale autorităților centrale care asigură funcții de sprijin în acțiunile de intervenție operativă (cele mai importante fiind Ministerul Sănătății, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Transporturilor).

Servicii voluntare pentru situații de urgență

La resursele umane și materiale din cadrul serviciilor profesioniste pentru situații de urgență se adaugă și o însemnată parte aparținând serviciilor voluntare pentru situații de urgență constituite la nivelul autorităților administrației publice locale.

Astfel, sunt constituite peste 3000 de servicii voluntare, cu un număr de peste 100.000 de persoane.

Pregătirea stocurilor pentru intervenție

În cazul unui dezastrumajor, acordarea ajutoarelor de primă urgență către populația afectată se asigură potrivit deciziilor adoptate de Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență prin emiterea unei hotărâri a Guvernului cu acest obiect.

În perspectivă, concepția de intervenție la nivelul Departamentului pentru Situații de Urgență și IGSU, vizează următoarele acțiuni prioritare în domeniul asigurării stocurilor de intervenție:

➤ constituirea unei rezerve operative de ambulanțe și autospeciale de intervenție, pe măsura înlocuirii existentului actual, care să atingă până în anul 2020 un procent de 15% din totalul resurselor aflate zilnic în serviciu (60 de ambulanțe SMURD și cca 150 de autospeciale de intervenție). Aceste resurse trebuie distribuite în depozite regionale și menținute în stare completă de funcționalitate, astfel încât să fie posibilă încadrarea în timp scurt cu personal din turele libere și deplasarea către zonele afectate grav.

➤ constituirea unui minimum de resurse cu caracter de unicitate la nivelul inspectoratelor pentru situații de urgență (utilaje grele cum sunt buldozerele, excavatoarele și capacități adecvate de transport ale acestora), pentru asigurarea rapidă a acțiunilor de prim-răspuns, până la declanșarea mecanismelor de punere la dispoziție a acestor categorii de resurse de către operatorii specializați;

➤ dezvoltarea capacităților de cazare a persoanelor sinistrate și a personalului de intervenție deplasat în sprijin în alte unități decât cea de reședință.

RĂSPUNSUL

Răspunsul în caz de dezastru constă în suma tuturor acțiunilor pe care autoritățile responsabile în asigurarea managementului situațiilor de urgență și cele care au stabilite în competență funcții de sprijin le întreprind de la momentul producerii dezastrului până la restabilirea stării provizorii de normalitate, care permite reluarea vieții comunității la un nivel minimal. Acțiunile de răspuns sunt urmate de activități de evaluare post-dezastru care au ca obiectiv inventarierea completă a pagubelor produse și care stau la baza fundamentării programelor de refacere - reabilitare necesare restabilirii stării definitive de normalitate.

România dispune de un sistem integrat și coordonat de furnizare a răspunsului la dezastre, Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență⁷ (SNMSU) care include structuri de decizie, de suport decizional și structuri operative distribuite relativ uniform în plan teritorial. Structurile de decizie - reprezentate de comitetele pentru situații de urgență - au activitate temporară, iar structurile de suport decizional - reprezentate de centrele operative pentru situații de urgență și de grupurile de suport tehnic, respectiv structurile operative - care dispun de efective și tehnică specializate - funcționează în regim permanent, cu program organizat în ture de serviciu.

Din punct de vedere operațional, în cazul producerii unui dezastru major răspunsul structurilor MAI implică reacția imediată și graduală a structurilor operative cu efectivele și tehnica aflate în tura de serviciu și creșterea succesivă a capacității operaționale până la implicarea totală a personalului și tehnicii din dotare, inclusiv personalul din turele libere.

⁷**Structuri cu activitate permanentă** (Departamentul pentru Situații de Urgență; Inspectoratul General pentru Situații de Urgență; Centrele operative și centrele operaționale; Inspectoratul pentru Situații de Urgență București Ilfov; Inspectoratele pentru Situații de Urgență Județene)și **structuri cu activitate temporară** (Comitetul Național pentru Situații de Urgență , sub conducerea nemijlocită a ministrului afacerilor interne și în coordonarea primului ministru; Comitetele ministeriale pentru situații de urgență, sub conducerea miniștrilor; Comitetele Județene/ București -Ilfov pentru situații de urgență sub conducerea prefectului; Comitetele locale pentru situații de urgență, sub conducerea primarului

Sintetic, măsurile care se adoptă la producerea unui dezastru major pot fi structurate astfel:

EFECTE	MĂSURI
<p>GVERNARE: afectare decizie, flux de comandă și control</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Continuitatea activității componentelor SNMSU ✓ Declararea stării de alertă sau instituirea stării de urgență ✓ Creșterea capacității operaționale a resurselor de intervenție ✓ Conducerea și coordonarea acțiunilor operative în sistem integrat ✓ Instituire stări excepționale ✓ Asigurarea continuității sistemului de comunicații ✓ Analiza și evaluarea situației ✓ Comunicare și informare publică
<p>POPULAȚIE : morți, răniți, afectați psihic, fără adăpost</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Căutare – salvare / Descarcerare ✓ Asigurare îngrijire medicală,medicamente, apă, hrană ✓ Servicii medico-legale / funerare ✓ Asistență medicală / psihologică /religioasă ✓ Evacuare, adăpostire
<p>CONSTRUCȚII/ INFRASTRUCTURĂ, UTILITĂȚI PUBLICE : distrugeri, avarieri</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Adăpostire ✓ Deblocare căi de acces ✓ Refacere utilități publice ✓ Investigare clădiri și utilități publice ✓ Evacuare, demolare, stabilizare, semnalizare/etichetare pericol
<p>EFECTE COMPLEMENTARE: explozii, incendii, accidente transport, accidente chimice / nucleare, inundații</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Înștiințare/avertizare/alarmare ✓ Intervenție stingere incendii ✓ Restabilire funcționalitate utilități publice : gaze, electricitate, apă ✓ Restricții circulație ✓ Restricții consum apă și alimente ✓ Evacuare, adăpostire

Comunicare și informare publică

Producerea integrată și unitară a mesajului public guvernamental este atributul Cancelariei Primului-Ministru.

La nivel național comunicarea publică este asigurată pe principiul vocii unice potrivit prevederilor HGR 548/2008 privind aprobarea Strategiei naționale de comunicare și informare publică pentru situații de urgență, prin structurile specializate ale MAI la care se adaugă contribuția tuturor instituțiilor componente ale SNMSU, potrivit competențelor.

În acest context, se înființează **centrul de comunicare și informare publică** compus din purtătorul de cuvânt (comunicatori, purtători de cuvânt din cadrul instituțiilor reprezentative în CNSSU) și ofițerii de informare publică (personal de sprijin adus pentru situația de urgență).

La nivel județean, comunicarea publică este asigurată prin centrele de comunicare și informare constituite la nivelul instituției prefectului.

Evaluarea necesităților

Frecvențele, diversitatea și impactul dezastrelor necesită o gestionare constantă, eficientă și o capacitate administrativă solidă a instituțiilor responsabile implicate în prevenirea, analiza și gestionarea situațiilor de urgență. O analiză corectă a posibilelor probleme și incoerența în sistemul de management ar trebui să se concentreze pe distincția între nivelul acestor capacități și nevoile, corelate cu natura riscurilor și răspunsul adecvat în cazul apariției unui anumit pericol.

În scopul identificării principalelor vulnerabilități și nevoile sistemului de management de urgență, ar trebui să urmeze mai multe aspecte care influențează calitatea, numărul și nivelul de performanță al activităților legate de gestionare a riscurilor.

A. Cadrul instituțional

Calitatea cadrului instituțional este unul dintre aspectele cheie în reducerea nivelului de impact al unui anumit pericol. Există mai multe nevoi identificate pe baza evaluărilor riscurilor sectoriale elaborate, precum și cu privire la planurile de acțiune existente, strategii sau alte documente programatice elaborate de diverse instituții la nivel central al administrației publice.

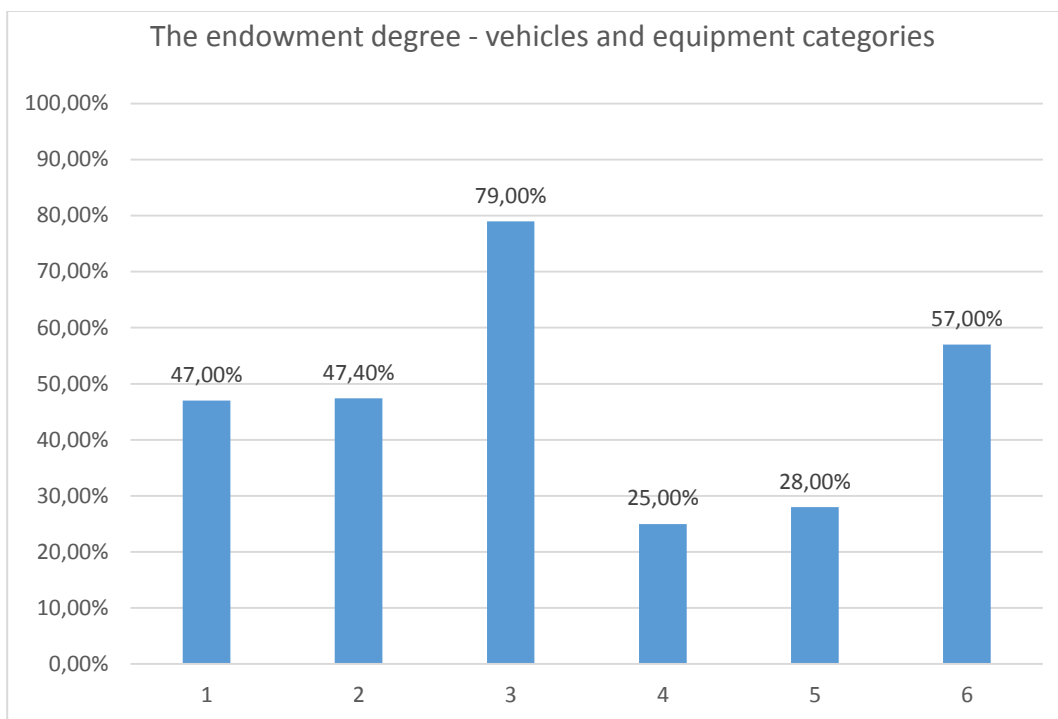
Atât din punctul de vedere al activității de prevenire, pregătire, cât și de reacție, evaluarea a relevat un set de vulnerabilități care au fost identificate ca fiind în legătură cu cadrul instituțional. Acestea s-au referit la deficite de reglementare, orientări și probleme de management elaborate cu scopul de a reduce impactul diferitelor pericole. Acest tip de vulnerabilitate a fost identificat în principal pentru riscurile plasate în "zona galbenă" din matricea de risc și anume: cutremure, secetă, inundații, alunecări de teren, incendii forestiere și epidemii.

- ✓ Corelarea insuficientă dintre alocarea și prioritățile pe baza analizei de impact ex-ante a diferitelor inițiative legate de gestionare a riscurilor;
- ✓ Întârzieri în promovarea unui management al performanței în operațiunile SNMSU;
- ✓ Capacitatea de intervenție redusă a serviciilor de voluntariat pentru situații de urgență.

B. Infrastructura și logistica

Timpul de răspuns și eficiența activităților de prevenire, pregătire și răspuns sunt în funcție de calitatea infrastructurii și a echipamentelor folosite. Chiar și în cazurile în care se pare că, echipamentul este în număr suficient, calitatea sau nivelul de utilizare a acestuia ar putea fi un factor important în asigurarea calității serviciului de urgență furnizat. Factor important în asigurarea calității serviciului de urgență furnizat.

În ciuda unei creșteri considerabile a numărului de intervenții, din punct de vedere tehnic, există încă o lipsă considerabilă de echipamente moderne disponibile pentru asigurarea nivelului așteptat al eficienței serviciilor de urgență. 72% dintre vehiculele au mai mult de 10 ani în serviciu - 11% au între 5-10 ani și doar 17% sunt sub 5 ani.

LEGENDĂ:

1. Echipamente/vehicule pentru auto, navale, aer, petrol și alte lichide;
2. Echipamente pentru comunicații, informații și alarmă;
3. Echipamente pentru prevenirea incendiilor și incendii forestiere;
4. Echipamente pentru intervenții mecanice, mine, material exploziv și mijloace tehnice specifice;
5. Echipamente pentru protecții nucleare, biologice și chimice;
6. Echipamente și instalații pentru diagnostic, investigație și tratamente.

Infrastructura, având un impact semnificativ asupra activităților de prevenire, pregătire și reacție se confruntă cu o situație similară, în cazul majorității riscurilor evaluate. Există o lipsă de sistematizare adecvată

a investițiilor în infrastructură pentru diferite tipuri de riscuri. O prioritizare a acestor investiții este necesară în cazul secetei, al inundațiilor (de exemplu planuri de dezvoltare pentru utilizarea eficientă a resurselor pentru investiții), dar și cutremure (consolidarea clădirilor în zonele urbane apropiate de epicentrul), epidemii sau zoonoză (echipament adecvat și de prevenire conexe infrastructură) etc.

Acordarea de prioritate investițiilor în infrastructură și logistică (de exemplu, echipamente) este strâns legată de elementele unei abordări bazate pe performanță la activitățile corespunzătoare cu diferite etape ale managementului riscului (prevenirea și pregătirea răspunsului).

Prevenirea

- ✓ Lipsa unei abordări strategice în elaborarea unor măsuri de economisire și utilizare eficientă a apei: pentru irigații, industrie;
- ✓ Capacitate de stocare a apei insuficientă;
- ✓ Lipsa unei abordări strategice în selectarea lucrărilor de protecție împotriva inundațiilor (de exemplu, să fie făcut la nivel local, mai degrabă decât o infrastructură mare);
- ✓ O abordare rentabilă în identificarea investițiilor adecvate în infrastructură pentru prevenirea inundațiilor, secetă, alunecări de teren, cutremure, epidemii, zoonoze, accidente SEVESO, accidente nucleare, incendii forestiere;
- ✓ Dezvoltarea insuficientă de monitorizare, de diagnoză și de rețea de avertizare timpurie (epidemii, zoonoză);
- ✓ Infrastructura insuficient dezvoltată pentru a preveni bolile de masă generate de epidemii și pandemii;
- ✓ Infrastructura insuficientă pentru punerea în aplicare a fazelor pre-pandemice de măsuri preventive;
- ✓ Lipsa unei prioritizări și a unor metode adecvate și tehnici pentru reabilitarea/constructia de baraje și executia unor lucrari de protectie in corelare cu planul teritorial urbanistic;
- ✓ Un nivel ridicat al scurgerilor în rețelele de distribuție a apei.

Pregătire și răspuns:

- ✓ Echipamente pentru răspuns depășite;
- ✓ Lipsa facilităților și a unei formări adecvate care să permită un răspuns eficient la următoarele tipuri de misiuni de risc: cutremure, inundații, accidente CBRN (chimice, biologice, radiologice, nucleare), situații care necesită o intervenție de urgență într-un sistem integrat în apele teritoriale (incendii , de căutare și salvare, etc);
- ✓ Gradul redus de dotare pentru prevenire și stingere a incendiilor, accesorii și substanțe de stingere a incendiilor;
- ✓ Sediul central IGSU prezintă risc seismic ridicat;
- ✓ Tehnologie de intervenție insuficientă și veche.
- ✓ Lipsa unei infrastructuri adecvate pentru producerea rapidă a unui vaccin pandemic;
- ✓ Lipsa de pregătire corespunzătoare a produselor biologice terapeutice și profilactice, în cazul unei epidemii sau pandemii;
- ✓ Infrastructura insuficientă de reacție rapidă în cazul unor situații de urgență microbiologice;
- ✓ Lipsa capacității autorităților locale cu responsabilități în gestionarea situațiilor de urgență cauzate de diverse tipuri de riscuri (inundații, secete, etc.);
- ✓ Infrastructura necorespunzătoare pentru asigurarea calității apei în timpul secetei.

C. Resurse umane

Nu în ultimul rând, una dintre cele mai importante elemente care contribuie la un sistem eficient de gestionare a riscurilor este calitatea și nivelul de pregătire al resurselor umane, în cazul în care are loc un risc. În acest capitol, ne referim la resursele umane ca fiind reprezentate atât de către personalul pentru diferite răspunsuri cât și de personalul de prevenire a instituțiilor responsabile la nivel central și local al administrației publice și în general, la persoanele expuse la diferite riscuri. Nevoile identificate în mod corespunzător se referă, pe de o parte, la nivelul capacității în ceea ce privește calitatea și numărul personalului de specialitate al instituției publice și, pe de altă parte, la nivelul de pregătire al publicului larg, în caz de urgență (prevenirea și raspuns). De exemplu, din punctul de vedere al capacității instituționale de răspuns, potrivit ultimului raport al activităților (2015)⁸ există o problemă acută de îmbătrânire a resurselor umane în IGSU.

În 2013, nivelul resurselor umane a fost de 97%, ceea ce se traduce prin 27,884 de posturi ocupate. În 2006, 42,636 angajați a trecut printr-un proces de profesionalizare. Pe parcursul 2010 - 2011, 3595 posturi au fost eliminate, iar în 2011, 2273 au fost respinse ca urmare a unui proces de reorganizare. Pe parcursul 2011 - 2013 au existat 378 de plecări din sistem.

În 2015, nivelul de ocupare în IGSU a fost de aproximativ 95,5% cu 28,441 posturi din care 27,162 posturi ocupate. În comparație cu începutul anului 2015, se constată o scădere a nivelului resurselor umane cu 70 de persoane.

În plus, față de scăderea numărului de resurse umane, o altă situație se pare ca va deveni o problemă în următorii ani: îmbătrânirea personalului existent, judecând după numărul de intrări noi în sistem, în ultimii ani (o medie de 100 / an). La sfârșitul anului 2015, peste 24% din personalul operațional a fost cu vârste cuprinse între 30 și 34 de ani și peste 25% între 35 și 39 de ani. Dacă se pastrea aceasta dinamica 10 ani de acum înainte, IGSU se va confrunta cu o problemă reală de resurse umane. În această perioadă, 61% din personal va fi de peste 45 de ani, iar numai 15% vor avea mai puțin de 39 de ani.

Luând în considerare aceste aspecte, problemele legate de calitatea și numărul de resurse umane implicate în activitățile legate de gestionarea riscurilor sunt următoarele:

Prevenirea

- ✓ Lipsa unei strategii de management al resurselor umane elaborata în scopul de a crește capacitatea de activități legate de gestionare a riscurilor;
- ✓ Necesitatea dezvoltării unor noi abilități la situațiile de urgență;

⁸http://www.igsu.ro/documente/informare_publica/evaluari/Evaluare-IGSU-2015.pdf

- ✓ Insuficiență sau lipsa de competențe, de formare profesională adaptată instituției cu specific multidisciplinar;
- ✓ Slaba gestionare a resurselor umane și a politicilor de recrutare;

Pregătire și răspuns:

- ✓ Îmbunătățirea formării specializate a personalului în vederea implementării acțiunilor din cadrul Planului Național de Intervenție pentru Resurse Umane;
- ✓ Nivelul scăzut de conștientizare a publicului și de pregătire în ceea ce privește răspunsul în caz de urgență.

Concluzionând asupra managementului riscurilor, ca segment al gestionării situațiilor de urgență, se poate spune că sistemul național dispune de reglementări ferme și comprehensive care permit identificarea, monitorizarea și cuantificarea consecințelor manifestării acestora precum și definirea măsurilor de protecție adecvate ce trebuie implementate pentru reducerea vulnerabilității comunităților atunci când aceste riscuri se manifestă. Eforturile care se fac pe această linie în țara noastră se înscriu în eforturile și pe direcția de acțiune a celorlalte state ale UE prefigurându-se, în viitor, standardizarea acestei activități la nivelul Uniunii.

II. METODOLOGIA ȘI INSTRUMENTUL DE MĂSURARE A CAPABILITĂȚILOR DE MANAGEMENT A RISCURILOR

Metodologia de evaluare a capabilității de management a riscurilor a avut la bază ghidul european - COMUNICAREA COMISIEI - Linii directoare privind evaluarea capabilității de management al riscului (2015/C 261/03) și Evaluarea Capabilității Naționale a Noii Zeelande (National Capability Assessments) și Instrumentul de evaluare al Capabilității al Apărării Civile și Managementului Urgențelor (CDEM Capability Assessment Tool)

Metodologia se aplică tuturor riscurilor existente, specifice teritoriului României, definite prin legislația în vigoare.

Totodată, metodologia se aplică și pentru riscuri noi apărute ca urmare a dezvoltării societății, inovării în domeniul tehnologic sau ca urmare a schimbărilor climatice care se produc la nivel planetar.

În procesul de evaluare, în cadrul metodologiei s-au stabilit o serie de obiective și direcții de acțiune asupra cărora se va interveni, acolo unde este cazul, în scopul creșterii și eficientizării procesului de reducere a riscurilor de dezastre la nivel național.

Au fost identificate 4 obiective, împărțite în 11 direcții de acțiune, prin intermediul cărora se urmărește dezvoltarea unui management eficient al dezastrelor, după cum urmează:

Obiectiv	Codificare Obiectiv	Direcție de acțiune	Codificare Direcție de acțiune
Creșterea cunoașterii și conștientizării riscurilor, pregătirea și participarea activă a comunităților în cadrul procesului de management a dezastrelor	O1	Creșterea nivelului de cunoaștere și conștientizare a riscurilor de către comunitate	O1A
		Creșterea rezilienței și îmbunătățirea pregătirii individului și a comunității	O1B
		Creșterea gradului de participare activă a populației în procesul de reducere a riscului de dezastre	O1C
		Încurajarea comunităților de a se implica activ în luarea deciziilor cu privire la reducerea riscului de dezastre	O1D
Reducerea riscurilor, luând în considerare hazardurile care se manifestă pe teritoriul României	O2	Îmbunătățirea coordonării și promovarea cercetării și inovării în domeniul dezastrelor	O2A
		Studierea și înțelegerea modului de manifestare a hazardurilor în România	O2B
		Creșterea capacității structurilor SNMSU de a reduce riscul la un prag acceptabil	O2C
Creșterea capacității SNMSU referitor la managementul dezastrelor	O3	Promovarea continuității și a dezvoltării profesionale pentru personalul autorităților publice cu responsabilități în managementul dezastrelor	O3A
		Îmbunătățirea capacității de gestionare a dezastrelor	O3B
Creșterea capacității de asigurare a serviciilor de bază, reabilitare și reconstrucție	O4	Implementarea unui plan eficient de reconstrucție al comunităților	O4A
		Creșterea capacității comunităților de a asigura un proces eficient de reabilitare și reconstrucție	O4B

Mai departe, în vederea contorizării și transpunerii în practică a acestor obiective și direcții de acțiune, s-au dezvoltat 45 de indicatori cheie și 260 de acțiuni de monitorizare care să ofere o imagine cât mai cuprinzătoare a situației la nivel instituțional, județean și național, astfel încât să se poată identifica atât lipsurile cât și punctele tari ale sistemului.

Codificare indicator	Indicator cheie	Codificare acțiune monitorizare progres	Acțiuni monitorizare progres
O1A1	Există programe planificate și coordonate de educație publică cu privire la hazarduri și riscuri	O1A1.1	Instituția derulează un program de pregătire a populației
		O1A1.2	Instituția are un buget dedicat, alocat pentru pregătirea populației
		O1A1.3	Instituția are desemnată o persoană/structură responsabilă cu pregătirea populației
		O1A1.4	Gradul de acoperire al campaniilor de pregătire a populației
		O1A1.5	Instituția are o metodologie privind bunele practici de diseminare a informațiilor în cadrul campaniilor de pregătire a populației
		O1A1.6	Programul de pregătire a populației este actualizat anual

Indicatori cheie de performanță și acțiuni de monitorizare progres

În vederea cuantificării progreselor obținute în atingerea celor 4 obiective stabilite și nivelul la care se găsesc capacitățile de management a riscurilor în România s-au definit praguri și clase care să furnizeze autorităților/instituțiilor publice informații necesare pentru acțiuni viitoare.

Mai jos sunt prezentate pragurile și clasele definite în cadrul metodologiei, după cum urmează:

Nesatisfăcător	În lucru/dezvoltare		Adecvat	Matur/Dezvoltat	
1-10% Sau 0-10	20-39%	40-59%	60-79%	80-89%	90-100%
	20-39	40-59	60-79	80-89	90-100

- 0% - capacitatea nu a fost identificată sau nu s-a considerat că este cazul să fie dezvoltată;
- Nesatisfăcător (1-10%) - capacitate considerată aplicabilă; nu au început încă activitățile;
- În lucru/dezvoltare (20-59%) - capacitate identificată – s-au înregistrat progrese inițiale;
- Adecvat (60-79%) - capacitate pusă în aplicare în domeniile-cheie;
- Matur/Dezvoltat (80-100%) - capacitate integrată și în curs de îmbunătățire;

Pentru o aplicare corectă și sistematică a acestora în procesul de evaluare, în determinarea scorurilor au fost luați în considerare trei factori: frecvența, progresul înregistrat și modul de colaborare interinstituțional.

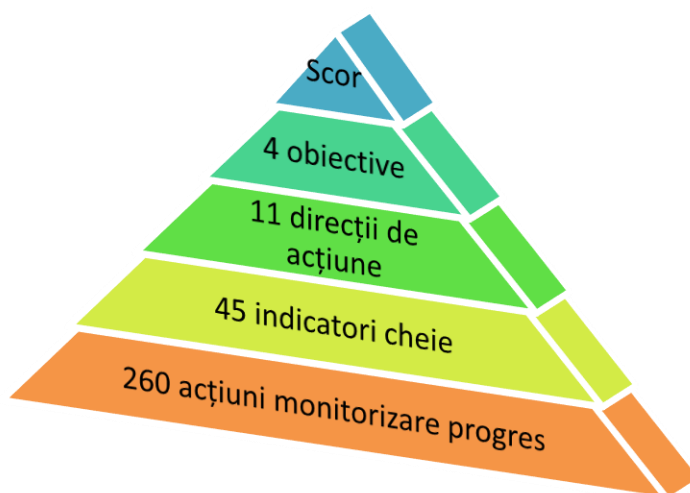
În tabelul de mai jos sunt prezentate centralizat modul de alocare a punctajului și semnificația acestor praguri.

Încadrare rezultat evaluare pentru măsurare progres

Scor	Frecvența	Situație progres	Situație colaborare instituții
Nu (0%)	Niciodată	Niciun progres, nu există niciun demers în acest sens	Nu există colaborare.
20%	Foarte rar	Progres minor, cu unele intenții viitoare în acest sens	Colaborare minimă.
40%	Câteodată	Se înregistrează un progres fără a fi observată o continuitate sau să rezulte unele acțiuni viitoare.	Există colaborare care necesită a fi dezvoltată și testate.
60%	Frecvent	Există angajament din partea instituțiilor sau un progres vizibil, dar acesta trebuie actualizat sau regândit la situația actuală.	Există colaborare informală și /sau formală netestată sau care trebuie actualizată în conformitate cu situația actuală.
80%	Cu o frecvență ridicată	Progres substanțial cu limitări în ceea ce privește resursele, capacitățile și capabilitățile.	Colaborare formală, testată și eficientă.
DA (100%)	Întotdeauna	Progres substanțial și susținut de capabilități la toate nivelurile.	Colaborare formală, testată și foarte eficientă.

Pentru aplicarea practică în procesul de evaluare a capabilităților de management a riscurilor de dezastre, prin proiectul RO-RISK s-a dezvoltat un instrument software care să permită calcularea automată a scorurilor pe obiective și direcții de acțiune, precum și vizualizarea, la nivel național a scorurilor obținute. Instrumentul este format din două componente: un formular excel pe care fiecare instituție trebuie să-l completeze și să-l transmită pe e-mail către IGSU – administrator al instrumentului și o aplicație de integrare și vizualizare la nivel județ și național a scorurilor obținute în iterație. Formularul excel poate oferi de asemenea informații detaliate cu privire la scorurile obținute la nivel instituțional.

Ca o privire de ansamblu procesul de evaluare la nivel instituțional, județean și național arată astfel:

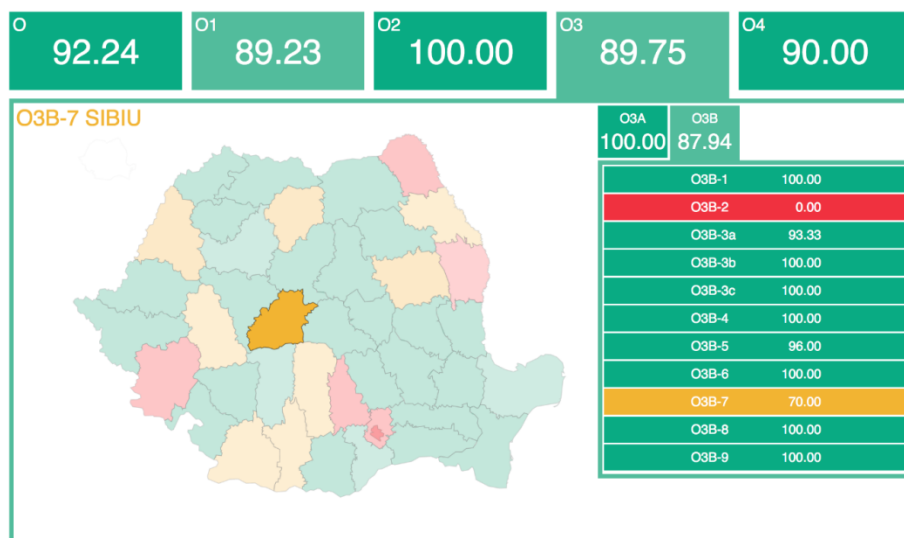
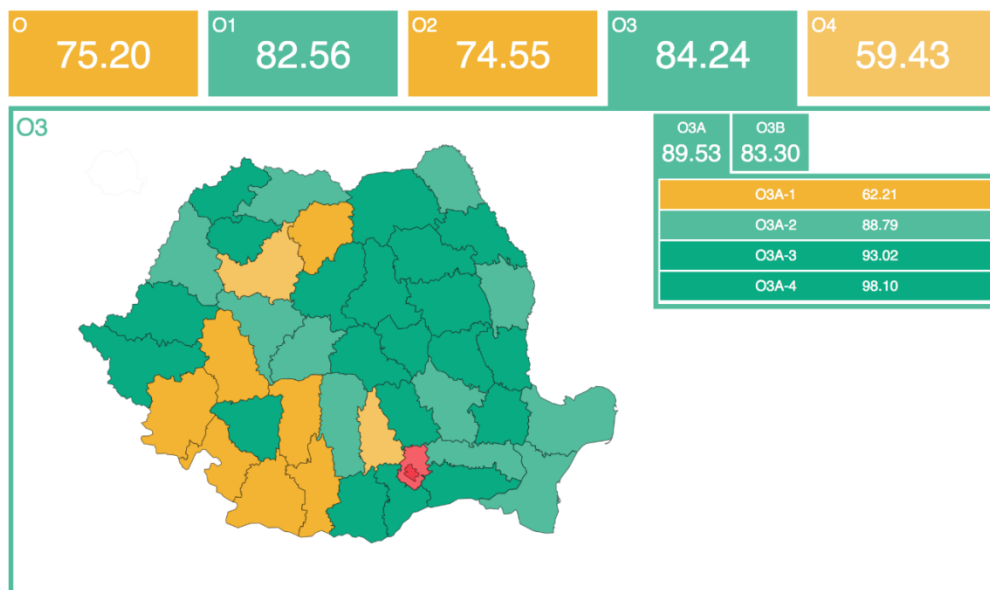
Într-o primă evaluare, procesul de colectare și agregare a datelor a implicat doar organizațiile de la nivel național și județean (prima evaluare s-a făcut prin participarea doar a structurilor centrală și județene ale

IGSU) , urmând ca de la a doua evaluare, procesul să se extindă și la nivelul localităților, ONG-urilor și mediului privat care sunt angajați într-o formă sau alta în domeniul reducerii riscurilor la dezastre.

Măsurarea capacității de management a riscurilor are în vedere sumarea ponderată a rezultatelor obținute pentru fiecare obiectiv, direcție de acțiune, indicator cheie și acțiune de monitorizare.

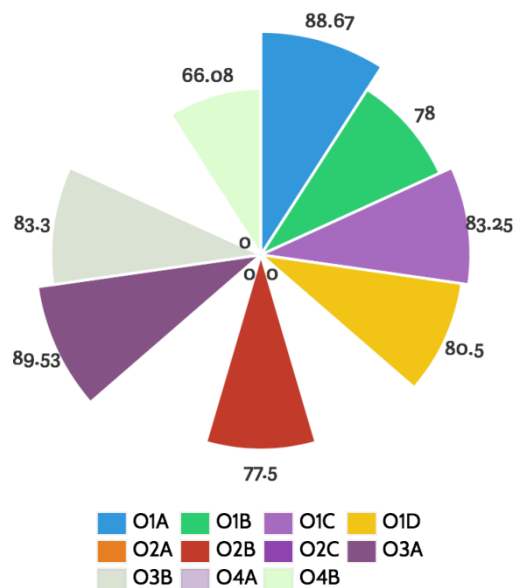
Pentru ONG-uri și mediul privat, procesul de evaluare este voluntar, însă pentru o vedere de ansamblu, cât mai aproape de realitate, aceștia sunt încurajați să participe la proces.

De asemenea, același raționament se aplică și pentru obținerea scorului la nivel județ și național, respectiv se obține scorul județului ca o sumă ponderată a scorurilor obținute de către organizațiile/autoritățile de la nivelul județului, iar scorul la nivel național ca o sumă ponderată a județelor cu autoritățile de la nivel central.

Vedere de ansamblu indicatori

simulare cu date reale introduse de judete

Mai multe detalii: Storymap: <https://gis.ro-risk.ro/arcgis/apps/MapJournal/index.html?appid=959a64f54ebd4e909829b1a71a913ee0>